

Do Náměště nad Oslavou jsem se rozhodl jet hned z několika důvodů. Jednak proto, že tento festival je specifický a v mnohém se odlišuje od ostatních, jak strukturou celodenního programu, tak interprety, kteří na něm vystupují. Těšil jsem se, že si poslechnu interprety, o nichž jsem v životě neslyšel nebo ty, kteří nevystupují na festivalech tak často. Dále jsem se těšil, že se po delší době uvidím s klukama z Bonaie č. 3 a že si večer společně zahrajeme u ohně a v neposlední řadě jsem se jako učitel ke konci července klasicky začal nudit. Dovolil bych si přiblížit jak celý festival probíhal, co všechno bylo k vidění a ke slyšení a jaké zážitky jsem si z této akce přivezl.

Hlavní Program:

Pro tento festival je již několik let typické, že každý den je tématicky vymezen. Letos se jednalo o tato hudební témata: Komedianti, šramly, bandy (**Václav Koubek, Acquaragia Dromd, Trabant** ,

Joanna

Slowinská

), Horempádí - od klezmeru po balkán (

Hudecká úderka Jiřího Plocka

,
Chesed

veEmet

,
Söndörgő

,
Di Grine Kuzine

), Folk na zámku (

Slávek

Janoušek

,
Folk

Team

,
Zdeněk Vřešťál & Vít Sázavský

,
Robert Křesťan & Druhá tráva & Katka Garcia

), Písničkáři

Jiří Pavlica na ilustr. snímku

Napsal uživatel Malej Honza
Středa, 11 Srpen 2004 04:00

foto: Vít Školník Urban ©

(**Pavla Milcová & Peter Binder, Karel Plíhal, So Kalmery, Glen Hansard**), Ostrovy 2004
aneb Keltský den (

**Tomáš Kočko
& Orchester**

,
Sliotar

,
Skipinnish

,
Jan Hrubý a Kukulín
) , Den houslí aneb Den s Jiřím Pavlicou (
Jiří Pavlica a Hradišťan

,
Pavel Šporcl

,
Talant

,
Podroháčská lidová hudba zo Zuberca
) , Imaginace (
Suí Vesan

,
Maria Hoffman
) , divadlo Vizita (
Dušek, Zbrožek

),
Iva Bittová

a
Barbara Maria Willi

,
**Dan Bárta
a Illustratosphere**

), Koncerty se odehrávaly na nádvoří zámku a velmi mne zaujalo, že při většině vystoupení bylo naprosté ticho, což už na festivalech nebývá zvykem. Mezi jednotlivými vystoupeními byla půlhodinová přestávka, kdy se vždy skoro celé nádvoří vylidnilo a lidé si mohli dát pivo, které se čepovalo před zámkem a nebo namazat chleby se sádlem či škvarkovou pomazánkou, které organizátoři pro posluchače zdarma připravili. Hlavní koncerty začínaly v půl šesté (v sobotu ve tři) a končily obvykle kolem půlnoci.

Dílny:

Velmi typické jsou pro folkové prázdniny v Náměšti různé dílny. Nejinak tomu bylo i letos. Dílny probíhaly každý den od 10 hodin ráno až do odpoledne v kempu na Špitálku či v místní

sokolovně zcela zdarma pod vedením zkušených lektorů. Kdokoli se mohl zúčastnit jakékoli dílny, kde se mohl věnovat mnoha činnostem. Pro představu uvádím názvy některých dílen: Malba, kresba, grafika; Koláže všeho druhu; Smalty; Dětská dílna; Polské či maďarské tance; Hraní se slovy; Žonglování a kejklování; Lampionové hlavy; Flaškování; Keramika; Korálkování a další. Osobně jsem se zúčastnil dílny Jak se nedělá písnička, kterou vedl Zdeněk Vřešťál a kde jsem se dozvěděl spoustu zajímavých věcí ohledně chyb při textování, psaní melodií i aranžování písní. Dozvěděl jsem se postupy, tipy a triky při psaní písniček i třeba to, jak vypadaly zkoušky Nerezu. Po teoretické části pak mohli účastníci zahrát na Zdeňkovu kytaru nějaké své výtvary a lektor se k nim vyjádřil. Bylo to příjemné a poučné posezení.

Open scéna:

Open scéna začínala každý den od 13 hodin v kempu na špitálku a za celý týden zde vystoupilo celkem 15 skupin a 3 písničkáři. Protože vím, že každá zmínka je pro kapelu reklamou, dovoluji si je vypsat: Na chvíli motýli, Krutý omyl, Techtle mechtle, Šiesty (ne)zmysel, Chorus, Druhý dych, Alley, Nový Rownák, Radiar, Pathetic Hypermarket Band, Neboysa, Ztracená sezóna, Yablieeczko, Nestíháme, Vltavín, Marcel Kříž, Ivo Cicvárek a Pass. Jelikož jsem jel na festival zčásti jako pomocná pracovní síla a zčásti relaxovat, připodotýkám, že ne všechny kapely jsem slyšel a k žádné jsem si nedělal poznámky. S odstupem několika dní mám z kapel tyto dojmy: **Nový Rownák**

,
Vltavín

a

Pass

- stylově dost podobný folkrock, dobře šlapající skupiny s nevýraznými písněmi,

Marcel Kříž

- velmi výrazný písničkář jak svým jevištním projevem, tak svými písněmi, které možná až příliš připomínají Kalandrovy písně,

Ztracená sezóna

,
Šiestý (ne)zmysel

- klasické folkové písničky, z nichž mi v paměti neutkvěla žádná,

Alley

- dva písničkáři s hezkými hlasy hrající na dvě kytary stejný beglajt,

Ivo

Cicvárek

- známá osobnost, kvalitní písně, precizně zahrané. Z celé open scény mě nejvíce zaujala dvě uskupení. Prvním je slovenský

Chorus

- vokální trio, doprovázené o dvě generace staršími muzikanty - kytaristou a baskytaristou, kteří pouze lehce podbarvují zpěv, jejich písně mají přijazzlý nádech. Druhým je duo

Nestíháme

- bezkonkurenčně největší můj objev posledních několika let, nádherně barevně sladěné dvojhlasy, melodické písně, chytré texty, příjemné vystupování.

Napsal uživatel Malej Honza
Středa, 11 Srpen 2004 04:00

Postřehy:

Folkové prázdniny v Náměšti nad oslavou jsem si velmi oblíbil. Poprvé jsem zde byl před dvěma roky a jisté je, že rok od roku si festival získává více a více příznivců. Nádvoří zámku bylo po všechny dny zaplněné, přičemž na Den houslí přišlo kolem

Karel Plíhal na ilustr. snímku

foto: Vít Školník Urban ©

tisíce lidí, což prý bylo nejvíce lidí v historii festivalu a nutno podotknout, že nádvoří bylo až nepříjemně přeplněné. Z hudebních zážitků, které se mi vryly hluboko do paměti bych jmenoval vystoupení **Karla Plíhala**, který některé písně hrál na elektrickou kytaru, byl velmi citlivě nazvučen a jeho hlas se téměř magicky rozléhal po nádvoří,

Vřešťala

a Sázavského

, jejichž písně mě v tomto komorním provedení zaujaly více než zahrané s celou kapelou,

Nestíháme

, kteří ušli velký kus cesty od loňské Porty, kdy jsem je slyšel poprvé a

Dana Bártý

a

Ilustratosphery

, kdy jsem mohl obdivovat instrumentální výkony muzikantů v Bártově skupině, přičemž harmonicky a aranžérsky netypicky vystavěné písně ve spojení s videoprojekcí ve mně navozovaly zvláštní pocity. Dalším mým zážitkem je večerní hraní u ohně v kempu na Špitálku. Hrál se každý den, vždy skoro až do rána, přičemž k ohni přišli zahrát třeba i Karel Plíhal, Slávek Janoušek či Glen Hansard. Na závěr už jen pár nesourodých informací, které mě napadají.

Pořadatelé nosili oranžová trička, říkalo se jim oranžády, byli vidět na dálku a byli to vesměs mladí příjemní lidé. Město bylo polepeno plakáty, zvoucími na folkové prázdniny, od nádraží byly na silnici namalovány šipky s legračními obrázky, které spolehlivě dovedly ty, co přijeli vlakem (mě) i ty s horším orientačním smyslem (rovněž mě) k místu konání. A protože pokaždé píší o jídle a pití, tak ve stáncích se čepoval Topvar za 16 korun a Kofola za 15 korun, před zámkem Černá Hora za dvacku a na jídlo se dalo jít do restaurace U Samků, kde levně a dobře vaří a hned první den se mi podařilo najít rodinnou jídelničku Občerstvení na pěší zóně, kde měli každé ráno domácí koláče a k obědu za 42 korun vždy výběr ze dvou jídel. Abych uspokojil i botaniky, tak v blízkosti kempu roste velmi vzácná téměř vyhubená rostlina merlík smrdutý. Tolik tedy o jednom prožitém prázdninovém týdnu na jihu Moravy.